

Was שליחות included because of יד, etc. – אטו שליחות מידה איתרבאי כולי

OVERVIEW

ruled that if he placed the גט in the hand of עבדו (or חצרו) and he gifted her the גט (or the חצר) she is מגורשת. Abbi challenged this ruling for since חצר (by גט) is derived from ידה, we need to assume that קנין חצר which is effective by גט must be similar to receiving a גט בידה which can be both מדעתה and בעל כורחה. However by this קנין חצר, where he is gifting to her the עבד (or the חצר), this gift is only if she agrees but not בע"כ, so it should not be able to create גירושין.¹ רב שימי בר אשי replied to this question pointing out that שליחות לקבלה,² which can only be done מדעתה is effective even though it cannot be done בע"כ. To which Abbi replied that שליחות is derived from ידה (but not from ושלח ושלחה) therefore it need not be בע"כ, however גירושין is derived from ידה and therefore if it cannot be בע"כ, it cannot create גירושין.

asks:

ואם תאמר דבפרק קמא דבבא מציעא (דף יב, ב) אמרינן⁴ –

And if you will say; for רב אשי states in the first פרק of מסכת ב"מ –

דחצר משום ידה אתרבאי ולא גרע משליחות⁵ ובמציאה דזכות הוא קני⁶ –

That קנין חצר was included because of יד, but it is not inferior to שליחות, so therefore by מציאה where it is beneficial for him (to acquire the מציאה) he acquires it -

אף על פי שאינו עומד בצד חצירו ולא הוי דומיא דיד –

Even though he is not standing beside his חצר, so this חצר is not similar to יד (because the יד is always beside the person), nevertheless he is קונה –

דקני מכח שליחות דזכין לאדם שלא בפניו⁷ –

Because he acquires the מציאה through the power of שליחות, for one may make

¹ The only giving (of the גט) that can create גירושין should be a giving than can be done בע"כ (for instance if she owned the חצר beforehand), but not a giving which can only be מדעתה.

² When the woman makes a שליח to receive the גט, as soon as the שליח receives the גט (from the בעל or בעל הבעל), she is מגורשת, however we cannot force the שליח לקבלה to receive the גט, it has to be מדעתה that she agrees to it.

³ It is actually on (the very top of) יב, א.

⁴ רב אשי explains why by גט the woman needs to be standing בצד חצירה however by receiving a מתנה (or מציאה) in your חצר it is not necessary for the מקבל המתנה to be standing beside the חצר.

⁵ This means that the חצר of a person can function as his יד (if applicable) or as his שליח (if applicable).

⁶ See חצר there תוספות ד"ה חצר that by מציאה if it is a חצר המשתמרת there is no need to be בצידיה, however by a גט even if it is a חצר המשתמרת, she needs to be בצדה.

⁷ The חצר is considered a שליח of the בעל החצר. Just as a regular שליח can be קונה for the משלח even שלא בפניו or שלא מדעתו (or the זוכה), similarly the חצר can be קונה for the בעל החצר even שלא בפניו or שלא מדעתו (or the זוכה) if it is a זכות for him (such as מציאה ומתנה, but not גט, which is a חוב).

a beneficial acquisition for a person even not in the presence of the acquirer –

תוספות concludes his question:

אם כן הכא דכתב לה שטר מתנה עליו –

If this is indeed so (that חצר can be קונה as שליחות and it must not be דומיא דידה) then here where he wrote a שטר מתנה on the עבד (or the חצר), so –

אף על גב דלא הוויא דומיא דידה דמתנה ליתא בעל כרחא תתגרש מכח שליחות⁸ –

Even though this חצר is not similar to ידה, for a מתנה cannot be acquired בע"כ, nevertheless she should be divorced because she acquires (the חצר and therefore) the גט through the power of שליחות (which does not require [and cannot be] בע"כ) –

תוספות answers:

ויש לומר דדוקא לענין שלא בפניו אמרינן דלא גרע משליחות לקנות במידי דזכות הוא לו –

And one can say; that it is only regarding acquiring something בפניו that we say that חצר is not inferior to שליחות and it can acquire something which is beneficial to him –

אבל בשאר דברים בעינן דומיא דידה –

However regarding other matters, we require that the חצר be similar to ידה (including that it must be possible to give it בע"כ) –

תוספות proves his point:

דאם לא כן חצר מהלכת אמאי לא קנה תקנה מטעם שליחות כמו שליח מהלך –

For if this is not so (and חצר can function completely like a שליח, even when it is not דומיא דידה) why is a moving חצר not קונה? It should be based on שליחות, just like a walking שליח is קונה, so too a חצר should be קונה מהלכת –

אף על גב דמטעם יד לא קני⁹ –

even though a חצר מהלכת cannot be based on יד. This proves that in all other respects (besides מטעם שליחות) a חצר can only function יד (but not מטעם שליחות).

תוספות asks

ואם תאמר רב שימי מאי קשיא ליה אטו לא ידע דשליחות מושלח ושלחה איתרבא¹⁰ –

⁸ The question is that since the תורה was מרבה that a person can be מגרש his wife by placing it in her חצר, and חצר can function as a שליח (not only as a יד); therefore we cannot ask that חצר must be דומיא דידה, because חצר can function as שליחות also, and by שליחות there is no בע"כ. Therefore she can be divorced by acquiring the גט through the שליחות aspect of חצר.

⁹ A חצר מהלכת is not קונה because it is not similar to יד. The יד of a person is always by the person; it cannot go away from the person; however a חצר מהלכת can walk away from the person.

¹⁰ Without the previous answer of תוספות we could have explained that רשב"א was asking that since חצר is גרעא לא גרעא קנין חצר בע"כ, therefore it is a proper גירושין even if there is no בע"כ, and by שליחות לקבלה there is no בע"כ.

And if you will say; what was the difficulty which רב שימי had with s'אב"ל question, did he not know that שליחות was included from ושלח ושלחה -

הא ברייתא היא בפרק ב' דקידושין (דף מא, א) ומילתא דפשיטא היא לכולי עלמא -

For it is a ברייתא in the second פרק of קידושין, מסכת קידושין, and something which is obvious to everybody that שליחות is derived from ושלח, but not from ידה (from where חצר is derived), so how does he compare the two -

answers: תוספות

ויש לומר דרב שימי סבר כיון דאשכחן בשליחות דמתגרשת בלא הגעת גט לידה -

And one can say; that ר"ש assumes since we find by שליחות that she is divorced even without the גט reaching her hand -

אף על גב דליתא בעל כרחיה -

Even though that this שליחות cannot be בע"כ, therefore -

לענין חצר נמי דאיתרבאי משום יד -

Regarding חצר as well, which was included because of יד -

לא מיסתבר ליה למימר דקפיד קרא אהכי דליהוי דומיא דיד¹¹ -

It does not seem logical to him to say that the verse was particular that the חצר should be so similar to יד that it needs to be בע"כ, since שליחות is not בע"כ -

ואב"י מהדר ליה דאין להביא ראיה משליחות לחצר כיון דשליחות איתרבאי מושלח -

And אב"י replied to ר"ש that we cannot bring proof from שליחות to חצר, since חצר was included from ושלח -

וחצר איתרבאי משום יד:

While חצר was included because of יד.

SUMMARY

חצר is regarding (only) that it is effective בפניו שלא, however in all other aspects (like חצר מהלכת) it must be similar to יד.

THINKING IT OVER

Why is there a difference between חצר (קונה מטעם שליחות חצר) (where חצר is בפניו שלא) and all other aspects of חצר in which it must be דומיא דיד?¹²

However, now that תוספות explained that when we say חצר that is only in reference to חצר בפניו שלא, but not regarding anything else, then how can חצר compare לקבלה רשב"א, which is derived from ושלח חצר which is משום ידא אתרבאי.

¹¹ It would seem that רשב"א thought just as חצר can be בפניו שלא (even though it is יד מטעם) similarly it can create שליח לקבלה even when it is not בע"כ, just as we find by חצר רשב"א.

¹² See 106-8. # אמ"ה and בל"י אות תקד.